

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **OSINEK, a. s.**, se sídlem Ruská 56/397, Ostrava - Vítkovice, zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Severou, LL.M., advokátem s adresou pro doručování (WEIL, GOTSHAL & MANGES v. o. s.) Křižovnické nám. 1, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti: **ArcelorMittal Ostrava, a. s.**, se sídlem Vratimovská 689, Ostrava - Kunčice, zastoupeného JUDr. Vladimírem Ambruzem, advokátem se sídlem Kateřinská 40, Praha 2, adresa pro doručování: Mgr. Ing. Ludvík Juříčka, advokát, nám. Svobody 20, Brno, proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 1. 2005, čj. R 29/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 6. 2007, čj. 31 Ca 23/2005 - 91,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 6. 2007, čj. 31 Ca 23/2005 - 91, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 13. 1. 2005, čj. R 29/2004, změnil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) ze dne 8. 4. 2004, čj. S 138/03-2331/04-ORP, tak, že určil, že jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.), spočívající v/ve:

a) stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 za první čtvrtletí roku 2003 vůči společnosti OSINEK, a. s., není zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“);

b) I. aplikaci principů stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 obsažených v Kupní smlouvě č. 002/2002 na dodávky tekutého ocelářského surového železa, v Kupní smlouvě č. 002/2002 na dodávky tekutého ocelářského surového železa ve znění dodatku č. 1 ze dne 29. 4. 2002, v Kupní smlouvě č. 002/2002 na dodávky tekutého ocelářského surového železa ve znění dodatku č. 1 ze dne 29. 4. 2002 a dodatku č. 2 ze dne 23. 7. 2002, není zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže;

II. aplikaci principů stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 obsažených v Kupní smlouvě č. 002/2002 na dodávky tekutého ocelářského surového železa ve znění dodatku č. 1 ze dne 29. 4. 2002, dodatku č. 2 ze dne 23. 7. 2002 a dodatku č. 3 ze dne

27. 12. 2002 a v návrhu Kupní smlouvy č. 02/2003 na dodávky tekutého ocelářenského surového železa, je zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, k újmě společnosti OSINEK, a. s.;

c) omezení dodávek tekutého surového ocelářenského železa Pig P2 společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. společností OSINEK, a. s. až do výše 1500 tun tekutého surového ocelářenského železa denně z důvodu neuhrazení dodatečné faktury č. 130138/03 ze dne 18. 4. 2003 za dodávku tohoto zboží a dalších pohledávek vzniklých společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. do 31. 1. 2004 z titulu dodávek tohoto zboží, je zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, k újmě společnosti OSINEK, a. s., společností VÍTKOVICE STEEL, a. s., a odběratelů jejích výrobků;

d) stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářenského železa Pig P2 odlišně pro odběratele OSINEK, a. s., a ISPAT NOVÁ HUŤ a. s., jež by odpovídalo odlišnému charakteru obchodního vztahu k těmto dvěma odběratelům (majetkové propojení společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. a ISPAT NOVÁ HUŤ a. s., zajišťování dodávek vstupních surovin ze strany společnosti ISPAT NOVÁ HUŤ a. s. pro společnost VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s., rozdílná výše odběrů surového tekutého ocelářenského železa ze strany společnosti OSINEK, a. s. a ISPAT NOVÁ HUŤ a. s., odlišný způsob plateb za odběry surového tekutého ocelářenského železa), je zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, k újmě společnosti OSINEK, a. s.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 28. 6. 2007, čj. 31 Ca 23/2005 - 91, s odkazem k § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Podle krajského soudu z připojeného správního spisu a ze shodných tvrzení účastníků vyplynulo, že žalobce nevyčerpal všechny řádné opravné prostředky před správním orgánem, protože proti rozhodnutí Úřadu ze dne 8. 4. 2004, čj. S 138/03-2331/04-ORP, nepodal rozklad, přestože byl účastníkem správního řízení. Krajský soud konstatoval, že v posuzovaném případě nelze aplikovat výjimku, kdy by rozhodnutí Úřadu bylo změněno na újmu práv žalobce k opravnému prostředku druhého účastníka řízení, společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.). Rozhodnutí Úřadu bylo ve výrokové části a) pouze formulačně změněno (zkráceno) vypuštěním slov „za předpokladu...“. Ve své podstatě však zůstalo zcela totožné, neboť shodně s výrokem správního rozhodnutí vydaného v prvním stupni konstatovalo, že předmětné jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) není zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není přípustná, protože žalobce nevyčerpal všechny řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem [§ 68 písm. a) s. ř. s.].

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Dovolal se stížního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Stěžovatel potvrdil, že nepodal rozklad proti výrokové části a) rozhodnutí Úřadu vydaného v prvním stupni. Neučinil tak proto, že na základě posouzení dopadů příslušného výroku na jeho práva a právem chráněné zájmy neshledal, že by takové rozhodnutí bylo na újmu jeho práv. K rozkladu druhého účastníka správního řízení byl však žalobou napadeným rozhodnutím předmětný výrok změněn. Je přitom zjevné, že změna příslušného výroku správního rozhodnutí je v neprospěch stěžovatele. Správní rozhodnutí vydané v prvním stupni přesně uvádělo, za jakých konkrétních předpokladů není jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) zneužitím dominantního postavení. Předseda Úřadu však k opravnému prostředku společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) ve výrokové části a) napadeného rozhodnutí všechny

tyto předpoklady vypustil. Tím byl stěžovatel zkrácen na svých právech, neboť vypuštění příslušných předpokladů rozšiřuje v rozporu se zájmy stěžovatele okruh jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.), o nichž předseda Úřadu autoritativně deklaruje, že nepředstavují zneužití dominantního postavení na trhu. Žaloba proti výrokové části a) napadeného správního rozhodnutí je proto přípustná. Závěr krajského soudu, že se jedná jen o formulační úpravu a předmětné rozhodnutí zůstalo ve své podstatě shodné, je v rozporu se skutečností. Podle stěžovatele se jedná o změnu věcnou, přičemž ze srovnání předmětných výroků vyplývá, že rozhodnutí vydané ve druhém stupni je pro stěžovatele méně příznivé. Došlo tedy ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení navrhly shodně zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

Nejvyšší správní soud předem dalšího odůvodnění konstatuje, že krajský soud pochybil, označil-li v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 10. 2007, čj. 8 Afs 75/2007 - 115, ze dne 24. 9. 2007, čj. 5 As 55/2006 - 145, ze dne 25. 8. 2006, čj. 4 As 57/2005 - 64, a ze dne 15. 1. 2004, čj. 6 A 11/2002 - 26, www.nssoud.cz) za žalovaného předsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a nikoliv Úřad. V tomto kontextu je třeba rozlišovat proti jakému rozhodnutí je žaloba podávána a kdo je účastníkem řízení. V posuzované věci je nepochybné, že žaloba napadá rozhodnutí předsedy Úřadu. Tato skutečnost ovšem nezakládá procesní subjektivitu předsedy Úřadu. Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže není samostatným orgánem Úřadu, ale pouze jeho funkční složkou, která slouží mimo jiné k tomu, aby v případě rozhodnutí Úřadu bylo možno věc přezkoumat (v rozkladovém řízení) obdobným způsobem, jako v případě odvolání proti rozhodnutím (nikoliv ústředním) správních orgánů. Jinými slovy, správní orgán rozhodující o rozkladu i správní orgán prvního stupně (jehož rozhodnutí je v rozkladovém řízení přezkoumáváno) představují stejný správní orgán, vymezený zákonným rámcem jeho věcné příslušnosti.

Ve věci soudního přezkumu rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o rozkladu proti rozhodnutí Úřadu v prvním stupni, je třeba za žalovaného ve smyslu § 69 s. ř. s. považovat Úřad, jako jediný správní orgán v rámci předmětné věcné působnosti. Pokud tedy krajský soud v posuzované věci jednal s předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže namísto s Úřadem, je jeho řízení zatíženo vadou. Při jejím hodnocení ovšem nelze odhlédnout od již zmíněné skutečnosti, že předseda Úřadu není správním orgánem odlišným od Úřadu, ale jeho funkční složkou. Krajský soud tak *de facto* jednal s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, byť prostřednictvím jeho předsedy, a nejedná se proto o nedostatek podmínek řízení, způsobující jeho zmatečnost [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Úřad nebyl postupem krajského soudu zkrácen na svých právech, a to tím spíše, že žaloba proti němu byla odmítnuta. V posuzované věci se tak nejedná ani o vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], k níž by Nejvyšší správní soud musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Dále Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost je důvodná.

Nestanoví-li zákon jinak, soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním

orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.

Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, čj. 2 Afs 98/2004 - 65, č. 454/2005 Sb.), že podle § 5 s. ř. s. se lze domáhat ochrany práv ve správním soudnictví jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon, pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak. Soudní řád správní tak důsledně zavádí tradiční žalobní řízení, kdy soudní ochrana nastupuje teprve po vyčerpání možností nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.

V posuzované věci je nesporné, že stěžovatel, který byl jedním z účastníků správního řízení, nebrojil v řízení před správním orgánem řádným opravným prostředkem (rozkladem) proti rozhodnutí Úřadu vydanému v prvním stupni. Toto rozhodnutí bylo předsedou Úřadu změněno k rozkladu druhého účastníka řízení, společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.). Stěžovatel pak napadl rozhodnutí předsedy Úřadu správní žalobou.

Pro posouzení přípustnosti této žaloby je nezbytné zodpovědět otázku, zda bylo rozhodnutí Úřadu změněno rozhodnutím předsedy Úřadu na újmu práv stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto přistoupil k porovnání obsahu obou správních rozhodnutí, resp. výrokové části a) těchto rozhodnutí, jíž se týkala změna provedená předsedou Úřadu.

Z rozhodnutí Úřadu (v prvním stupni) ze dne 8. 4. 2004, čj. S 138/03-2331/04-ORP, vyplývá, že výroková část a) zní: *„Určuje se, že jednání účastníka řízení, společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s., se sídlem Ostrava – Kunčice, Vratimovská 142, IČ 25352954, spočívající v/ve: a) stanovení kupní ceny tekutého surového ocelárenského železa Pig-P2 za první čtvrtletí roku 2003 vůči společnosti OSINEK, a.s. není zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, za předpokladu, že růst cen vstupních surovin pro výrobu tekutého surového ocelárenského železa Pig-P2, který byl důvodem pro zvýšení kupní ceny tekutého surového ocelárenského železa Pig-P2 v prvním čtvrtletí roku 2003, odpovídá vývoji a obvyklé úrovni cen těchto surovin na trhu v předmětném období“.*

V odůvodnění této výrokové části rozhodnutí Úřad uvedl, že se zaměřil na ověření, zda došlo ke změně kupní ceny tekutého surového ocelárenského železa Pig P2 za 1. a 2. čtvrtletí roku 2003 oproti předcházejícímu období a zjistil, že k nárůstu výsledné kupní ceny došlo. Dále uvedl, že *„navýšení kupní ceny společností VPO v období 1. a 2. čtvrtletí roku 2003 oproti 4. čtvrtletí roku 2002 tak bylo prokazatelně způsobeno navýšením ceny vstupů ze strany společnosti INH (viz str. sp. č. 216, 217).“* Úřad konstatoval, že ceny vstupních surovin pro výrobu tekutého surového ocelárenského železa na trhu jsou ovlivněny mnoha faktory. Úřad přihlédl k cenové nabídce dodavatele surovin společnosti ŽELBA, a. s. pro rok 2003, kterou předložil účastník řízení VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s., avšak konstatoval, že *„ceny obsažené v této jediné srovnávací nabídce pro předmětné období nemusí odrážet obvyklou cenovou hladinu tohoto zboží na trhu...“*. Dále uvedl, že *„v konkurenčním prostředí je výrobce určité komodity nucen usilovat o průměrnost svých nákladů, aby při zachování ziskovosti své činnosti byl zároveň cenou svých vlastních produktů konkurenceschopný.“*

Při posuzování jednání kteréhokoli subjektu, který zaujímá na trhu dominantní či monopolní postavení, je třeba si položit otázku, zda by určité jednání praktikoval v konkurenčním prostředí či nikoliv.“ Zdůraznil, že „v případě, že by určité navýšení vstupních nákladů, které neodpovídá úrovni a vývoji cen těchto vstupů, dominantní soutěžitel akceptoval a promítal je do výsledných cen svých vlastních produktů, je možné předpokládat, že takové jednání by bylo právě výsledkem dominantního či monopolního postavení subjektu a absence účinné soutěže na daném trhu.“ Úřad v této souvislosti uzavřel, že „stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig-P2 za první čtvrtletí roku 2003 společností VPO ve vztahu ke společnosti OSINEK není zneužitím dominantního postavení společností VPO na relevantním trhu dodávek tekutého surového ocelářského železa za předpokladu, že navýšení cen vstupních komodit je v souladu s vývojem a úrovní cen těchto vstupních komodit.“

Z rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 1. 2005, čj. R 29/2004, vyplývá, že výroková část a) zní: „*Určuje se, že jednání účastníka řízení, společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a.s., se sídlem Ostrava – Kunčice, Vratimovská 142, IČ 25352954, spočívající v/ve: a) stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 za první čtvrtletí roku 2003 vůči společnosti OSINEK, a.s., není zneužitím dominantního postavení ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů“.*

V odůvodnění této výrokové části rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že předmětem posouzení bylo, zda stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 za první čtvrtletí roku 2003 společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. v porovnání s cenou za čtvrté čtvrtletí roku 2002 ve vztahu ke společnosti OSINEK, a. s. je či není zneužitím dominantního postavení. Uvedl, že „*Navýšení kupní ceny společností VPO v období 1. a 2. čtvrtletí roku 2003 oproti 4. čtvrtletí roku 2002 bylo způsobeno navýšením ceny vstupů ze strany společnosti INH (viz str. sp. č. 216, 217).*“ Předseda Úřadu dále konstatoval, že Úřad v řízení o rozkladu k námitce účastníka řízení, společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s., zajistil stanovisko Ministerstva financí ohledně provedené kontroly cen tekutého surového železa podle § 2 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o cenách“), a ocitoval jeho závěr, že „*při sjednávání cen u dodávek tekutého surového železa ve společnosti VPO nebylo zjištěno porušení cenových předpisů, i když výhodnější postavení kontrolovaného subjektu na relevantním trhu bylo prokázáno.*“ Předseda Úřadu uzavřel, že společnost VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. v roce 2003 nezneužila svého hospodářského postavení při sjednávání ceny tekutého surového železa podle § 2 odst. 3 zákona o cenách, a proto na základě stanoviska Ministerstva financí, tj. orgánu oprávněného provádět cenové kontroly, rozhodl o změně výrokové části a) rozhodnutí v tom smyslu, že odstranil podmíněnost určení Úřadu.

Porovnáním obsahu obou správních rozhodnutí Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí Úřadu nebylo rozhodnutím předsedy Úřadu změněno pouze formulačně a ve své podstatě nezůstalo zcela totožné, jak uvedl krajský soud v kasační stížnosti napadeném usnesení.

V rozhodnutí vydaném v prvním stupni dospěl Úřad k závěru, že jednáním společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) došlo k nárůstu kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 za 1. a 2. čtvrtletí roku 2003 oproti předcházejícímu období, přičemž tento nárůst byl prokazatelně způsoben zvýšením ceny vstupů ze strany společnosti ISPAT NOVÁ HUŤ, a. s. Úřad zdůraznil, že v případě, že by zvýšení vstupních nákladů, které neodpovídá úrovni a vývoji cen těchto vstupů, dominantní soutěžitel akceptoval a promítal je do výsledných cen svých vlastních produktů, je možné předpokládat, že takové jednání by bylo právě výsledkem dominantního či monopolního postavení subjektu a absence účinné soutěže na daném trhu. Aniž se Úřad zabýval tím, zda zvýšení vstupních nákladů odpovídá úrovni a vývoji cen těchto vstupů, uzavřel, že předmětné stanovení kupní ceny tekutého surového ocelářského železa Pig P2 společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) ve vztahu ke stěžovateli není zneužitím dominantního postavení

společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) na vymezeném relevantním trhu za předpokladu, že zvýšení cen vstupních komodit je v souladu s vývojem a úrovní cen těchto vstupních komodit.

Předseda Úřadu z výrokové části a) rozhodnutí Úřadu vypustil část textu, konkrétně „za předpokladu, že růst cen vstupních surovin pro výrobu tekutého surového ocelárenského železa Pig-P2, který byl důvodem pro zvýšení kupní ceny tekutého surového ocelárenského železa Pig-P2 v prvním čtvrtletí roku 2003, odpovídá vývoji a obvyklé úrovni cen těchto surovin na trhu v předmětném období“. Učinil tak proto (jak plyne z odůvodnění příslušné výrokové části v žalobou napadeném rozhodnutí), že na základě stanoviska Ministerstva financí ohledně provedené kontroly cen tekutého surového železa, které Úřad zajistil v řízení o rozkladu k námitce účastníka řízení (společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s.), dospěl k závěru, že společnost VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. v roce 2003 nezneužila svého hospodářského postavení při sjednávání ceny tekutého surového železa podle § 2 odst. 3 zákona o cenách.

Uvedené skutečnosti lze shrnout takto: Úřad se (v prvním stupni) v rozkladem napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval otázkou, zda zvýšení vstupních nákladů odpovídá úrovni a vývoji cen těchto vstupů, a svůj závěr, že předmětné stanovení kupní ceny společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) ve vztahu ke stěžovateli není zneužitím dominantního postavení společností VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) na vymezeném relevantním trhu podmínil kladnou odpovědí na tuto otázku. Předseda Úřadu v řízení o rozkladu společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) doplnil dokazování tak, že si zajistil stanovisko Ministerstva financí ohledně provedené kontroly cen tekutého surového železa, a na základě takto doplněného dokazování otázku, zda zvýšení vstupních nákladů odpovídá úrovni a vývoji cen těchto vstupů, zodpověděl kladně. Z tohoto důvodu předseda Úřadu odstranil podmíněnost určení Úřadu ve výrokové části a) rozkladem napadeného rozhodnutí.

Změna rozhodnutí, kterou v rozkladovém řízení provedl předseda Úřadu, proto není pouze formulační, jak uvedl krajský soud v kasační stížnosti napadeném usnesení. Naopak, je nutno souhlasit se stěžovatelem, že se zcela nepochybně jedná o změnu věcnou.

Nejvyšší správní soud dal za pravdu stěžovateli rovněž pokud jde o charakter předmětné změny rozhodnutí Úřadu jeho předsedou.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu je zřejmé, že rozhodnutí Úřadu (v prvním stupni) bylo změněno k rozkladu účastníka řízení společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) tak, že mu bylo ve vztahu k výrokové části a) rozhodnutí Úřadu vyhověno. Změna předmětného výroku správního rozhodnutí je přitom v neprospěch stěžovatele. Zatímco rozhodnutí Úřadu (v prvním stupni) obsahovalo podmíněný výrok o určení, že posuzované jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) ve vztahu ke stěžovateli není zneužitím dominantního postavení na vymezeném relevantním trhu, přičemž otázkou, zda je či není splněna tato konkrétně zformulovaná podmínka, se Úřad nezabýval a odpověď na ni tak nechal do budoucna plně otevřenou, předseda Úřadu tuto podmíněnost odstranil a na základě doplněného dokazování autoritativně deklaroval, že předmětná podmínka byla splněna a posuzované jednání společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. (nyní ArcelorMittal Ostrava a. s.) ve vztahu ke stěžovateli není zneužitím dominantního postavení na vymezeném relevantním trhu. Stěžovatel přitom v průběhu správního řízení tvrdil a prokazoval (aniž Nejvyšší správní soud v této souvislosti zaujímá závazný názor k otázce, zda stěžovatel tato svá tvrzení prokázal), že cena za dodávky vstupních surovin společnosti VYSOKÉ PECE Ostrava, a. s. jejím majoritním vlastníkem, společností ISPAT NOVÁ HUŤ, a. s., v rozhodném období byla nepřiměřená, tedy že předmětná podmínka nebyla splněna. Změnou rozhodnutí Úřadu (v prvním stupni) jeho předsedou tak stěžovatel mohl být zkrácen na svých právech.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzovaném případě bylo rozhodnutí Úřadu změněno rozhodnutím předsedy Úřadu na újmu práv stěžovatele k rozkladu druhého účastníka řízení. Žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu ze strany stěžovatele je proto přípustná, přestože stěžovatel sám rozhodnutí Úřadu rozkladem nenapadl [§ 68 písm. a) in fine s. ř. s. *a contrario*].

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, napadené usnesení krajského soudu proto zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu